

vrangvillige og også spiller lidt på den her situation. Det synes jeg bestemt ikke er godt for børn.

Derfor gør regeringen også alt det, den kan, og vi i Venstre støtter op om det, for at de mennesker kan blive sendt hjem og børnene kan få så mange gode tilbud som overhovedet muligt inden for rammerne af udlændingeloven uden at slække på noget der.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Tak for den indrømmelse, at det faktisk ikke er gode og rimelige forhold, hvis man i årevis bor med psykisk syge forældre på 8-12 m², uden at der er mulighed for at lave mad. Så er vi jo så langt.

Men hvorfor har regeringen så ikke lagt op til, at vi faktisk skal have bedre boligforhold? Hvorfor har regeringen så ikke lagt op til, at man laver en øvre grænse? For det er jo ikke rigtigt, at man ikke kan lave en øvre grænse for, hvor længe folk kan være i disse lejre, uden at ændre regeringens flygtninge-/indvandrerpolitik. Det kan jo sagtens lade sig gøre.

Da Det Konservative Folkeparti vedtog den pressemeddelelse, som de sendte ud, var det da inden for rammerne af den eksisterende flygtningelov, og vores forslag til vedtagelse er da ikke i modstrid med det, som regeringen i øvrigt siger. Det kan da sagtens lade sig gøre. Man kan sagtens lave en overgrænse, uden at man skal ændre grundlæggende på vores flygtninge-/indvandrerpolitik. Det er bare et spørgsmål om at prioritere børnene over nogle andre ting.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det, der er meget vigtigt for Venstre, er, at de børn på bedst mulig måde bliver klædt på til at kunne skabe sig et godt liv i hjemlandet.

Jeg er ikke enig i, at det ikke er en ændring af udlændingeloven, for det er jo det, der er sket tidligere. Det er jo det, vi har set i den tidligere regering. Jeg ved ikke, hvor mange der kan huske palæstinenserloven. Hvad var det, der skete? Fordi man var under pres og der var en hetz, gav man et midlertidigt ophold, og hvor er det endt henne? Det endte jo faktisk sådan, at den danske befolkning stemte imod med fødderne og hænderne, og de sagde: Nu gider vi ikke lænere finde os i, at vi sådan bliver snydt, at man siger, at nu er det her kun midlertidigt og det så bliver varigt.

Det er jo derfor, at den her regering også kunne komme igennem med sin udlændingepolitik. Det er jo, fordi man nu ved, hvor man har politikken henne, og hvilken retning det kører i. Det vidste man jo ikke før. Det skal man også vide fremover. Hvis vi ændrer på det her, har vi også lukket op for menneskesmuglere igen.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Nu forstod jeg på ordføreren, at det er et meget stort problem, hvis man gør forholdene i asylcentre bedre, for så åbner vi jo grænserne for både det ene og det andet. Jeg vil godt spørge meget konkret: Når man snakker med børnene ude i asylcentre, siger nogle af dem, at en af de ting, de godt kunne tænke sig, var, at hver familie havde sit eget toilet, så de ikke skulle dele det med ni andre familier. Tror fru Irene Simonsen virkelig, at vi åbner landets grænser for en masse asylansøgere, ved at vi giver hver enkelt familie et toilet? Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er, at en stor del af de her afviste asylansøgere jo er irakere, som vi ved, og en del af de her irakere er kristne. Kristne afviste asylansøgere frygter at rejse hjem, for de frygter religiøs forfølgelse i deres hjemland – med god ret synes jeg. Hvor længe skal disse familier, forestiller ordføreren sig, opholde sig i danske asylcentre, hvis de ikke tør rejse hjem og den danske regering ikke kan hjælpe dem til at rejse hjem eller tvangshjemsende dem? Skal de så sidde der i 30-40 år eller hvad?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg må jo sige med hensyn til hele den debat, der har kørt det sidste stykke tid om det her med asylcentre – hr. John Dyrby er lidt undskyldt, for hr. John Dyrby har ikke været med på udlændingekområdet som ordfører så lang tid – at udviklingen i centrene har været, at forholdene løbende er forbedret.

Kl. 16.25

Hvis hr. John Dyrby havde været med mig på besøg i asylcentre helt tilbage i 1993, da det var hr. John Dyrbys parti, der sad i regering, så gad jeg vide, hvad hr. John Dyrby ville have sagt på det tidspunkt, for der er i den grad sket en forbedring, samtidig med – og det er jo ikke uvæsentligt – at sagsbehandlingstiden for asylsøgere er forkortet væsentligt. Gennemsnitstiden for en sag, der skal afgøres, er 7 måneder, så reelt, hvis man var samarbejdsvillig og ville rejse